

Oponentní posudek na diplomovou práci Ondřeje Drachovského

Darování pro případ smrti (Donatio mortis causa)

Autor zvolil za předmět svého výzkumu jen zdánlivě úzkou problematiku darování pro případ smrti (jeho slovy “jde o úpravu, která se vejde na jeden a půl řádku“). Současně předložená práce potvrzuje, že v občanském právu není malých témat. Diplomant dokázal rozpracovat zvolené téma na úctyhodných 85 stran.

Z pohledu teoretického jde o velmi zajímavý předmět výzkumu., který v takto sevřené podobě nebyl dosud zpracován (nebudeme-li přihlížet ke komentářovým výkladům či k monografii z pera D. Elischera). Z právní praxe však nepřicházejí signály, že zkoumaný institut by se těšil zvláštní oblibě a pozornosti veřejnosti. Autor v práci použil standardní vědecké metody (s.3), jejichž důsledná aplikace mu umožnila rozkrýt řadu výkladových i systémově sporných otázek. Téma je mimořádně náročné na hloubku teoretických znalostí, znalosti inspiračních zdrojů české právní úpravy i probíhajícího diskurzu v odborné literatuře, zejména na stránkách časopisu *Ad Notam*. Autor se dokonale seznámil se stanovisky jednotlivých autorů, na řadě míst jejich závěry kreativně rozvíjí, v některých případech je s dobrou argumentací odmítá. Při poctivém vědeckém přístupu vystavil logickou a přehlednou stavbu práce s mimořádně pečlivým citačním aparátem (citační aparát vykazuje 468 položek).

Uznání zasluhuje i rozsah zahraniční literatury, o kterou se autor v oponované práci opírá. Základní otázkou, kterou si čtenář po přečtení práce odnáší je pochybnost, zda vůbec je právní úprava zkoumaného institutu v občanském zákoníku potřebná a v právní praxi využitelná. Snaha po zjištění účelu darování pro případ smrti je výstižně vyjádřena v závěru práce na str.85 č. pozn.468 „ Darování pro případ smrti je takové darování, při kterém si chce dárce věc raději ponechat, než aby ji dal obdarovanému, zároveň ale dárce raději dá věc obdarovanému, než aby ji zanechal svým dědicům“. Citovaná věta jen dokládá, že v platném právu není v podstatě nic nového a čtenáře utvrzuje v pocitu, že se stejnými životními problémy a jejich právním posouzením se setkávaly generace již od pradávna.

Vztah mezi darováním pro případ smrti a dědickým právem je předmětem široké a zasvěcené úvahy autora (s. 61n) a jen potvrzuje zbytečnost převzatého institutu z rakouského práva. Sluší se dát přednost právní úpravě německé a švýcarské, která darování pro případ smrti nezná. Tak i vyznívá závěrečná autorova úvaha *de lege ferenda*, se kterou lze jen souhlasit.

Oponovaná práce zcela naplňuje předpoklady pro práce diplomové, a proto ji doporučuji k obhajobě.

K rozpravě navrhuji právní souvislost darování pro případ smrti a dědickou smlouvu.

Předběžné hodnocení práce: výborně

V Praze dne 15.6.2019

Prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.